Visų šalių proletarai, vienykitės!

Energetikas

VAKARŲ STATYBOS VALDYBOS PARTINIO KOMITETO, JUNGTINIO PROFSĄJUNGOS KOMITETO, KOMJAUNIMO KOMITETO IR ADMINISTRACIJOS ORGANAS

LAIKRAŠTIS ĮKURTAS 1980 M. GRUODŽIO MĖN. 19 D.

Nr. 10 (366). Kaina 1 kap.

1988 m. kovo 5 d. Šeštadienis

Rimantas ŠINKŪNAS

Tu — moteris, suteikusi
Gyvybę žemei ir pavasariui.
Švelni žmona,
Pagimdžiusi mūs ateitį.
Su saule lyginta,
Pati kaip saulė,
Motina —
Labiausiai gerbtinas
Žmogus ir draugas,
Besidalijantis istorijos našta.
Tu moteris —
Savos gyvybės kaina
Gelbstinti karius
Iš mūšio lauko
Ir stojusi
Ant pokario sunkaus pastolių,
Palinkusi prie knygų,
Sėdusi už vairo,
Auginanti javus!..
Tu — moteris —
Šiandieninio gyvenimo
Trapiausias grožis
Ir pati esmė!

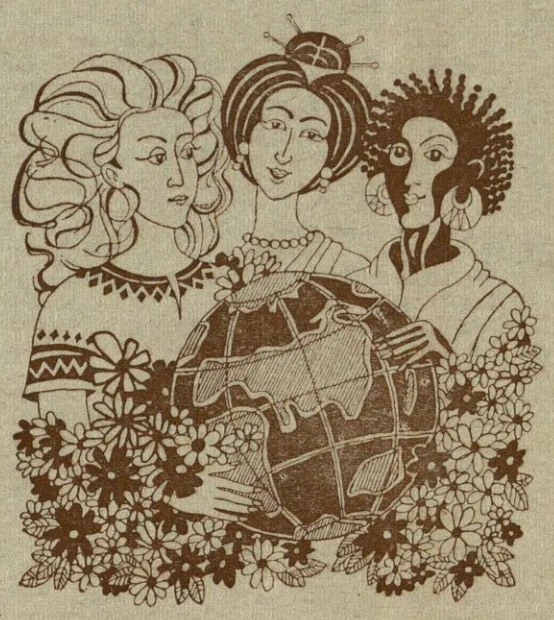

L. LEBIODKINO pieš.

Su artėjančia švente, brangiosios moterys!

Tarptautinė moters diena mūsų šalyje švenčiama kaip viena šviesiausių švenčių. Giliu dėkingumu atsiliepia liaudyje kilnus moters darbas, nejkainojamas moterų įnašas vaikų auklėjime, šeimos formavime ir stiprinime.

Didelis tarybinių dirbančiųjų įnašas materialinių ir dvasinių vertybių kaupime. Joms tenka svarbus vaidmuo valstybės valdyme. Mūsų šalyje kiekvienas antras liaudies deputatas, kiekvienas ketvirtas Socialistinio Darbo Didvyris — moteris. Daugiau nei penki milijonai moterų — TSKP narės. Nėra tokios ekonomikos, mokslo, kultūros ir visuomeninės veiklos srities, kur nebūtų panaudojamos tarybinių dirbančiųjų rūpestingos rankos, jų aštrus protas, šeimininkiška akis, dvasinė šiluma.

Tolesniam moters vaidmens ir reikšmės didinimui visuomenės gyvenime padeda moterų tarybos. Jų sukūrimas — tai svarbus žingsnis mūsų visuomenės demokratizavimo, liaudies socialistinės savivaldos vystymo keliu.

Jeigu nebus taikos, žmonija neturės ateities. Todėl vis ryžtingiau skamba tarybinių moterų balsas, ginant taiką, prieš branduolinio karo pavojų.

Didelį ir svarbų darbą atlieka mūsų daugiatūkstantinio darbo kolektyvo moterys. Tai ir statybininkės—apdailininkės, ir elektromontuotojos, ir inžinierės, ir prekybos darbuotojos...

Dauguma jų pasižymi aukštu organizuotumu, veiklumu, novatoriškumu darbe.

Brangiosios moterys!

Šiomis pavasarinėmis prieššventinėmis dienomis linkime jums stiprios sveikatos, sėkmės darbe, kūryboje, vaikų auklėjime. Ačiū už didžiulį įnašą į bendrą mūsų Tėvynės stiprinimo ir klestėjimo reikalą.

Didelės laimės jums ir jūsų artimiesiems.

Administracija
Partijos komitetas
JPK—150
Komjaunimo komitetas

PASIRINKUS SAVO KELIĄ

Įvairaus charakterio žmones vienija bendra profesija, bendras reikalas. Gimsta kolektyvas. Daug jėgų reikia jo vadovui, tegul net pačio mažiausio rango, kad sukurti tą mikroklimatą, tas sąlygas, kurioms esant dirbti būtų lengva, o kasdieninis bendravimas taptų džiuginančiu. Šitai ypač sunku, kai ant moteriškų pečių gula visai ne moteriška našta, kai į darbo pabaigą atslenka fizinis nuovargis, netgi jeigu organizmas stiprus ir užgrūdintas. Čia, kaip niekada, svarbus laiku ištartas geras žodis, mokėjimas praskaidrinti nuotaiką, pokštu išsklaidyt susidariusią įtampą.

Ir žodžiai nesiskiria nuo darbų

Ramybė, veiklumas, lengvumas ir gerumas įkūnyti šioje moteryje. Jos pilkų akių žvilgsnis, atvira, gal kiek kukli šypsena, nuteikia atsakyti tuo pačiu.

Zojos Vasiljevnos Žirnovos darbas — darbas su žmonėmis. Būtinos jai gilios techninės žinios.

Į Sniečkų ji atvažiavo 1983 metų kovo mėnesį. Dirbo GTS inžiniere SMV—11, inžiniere-dispečere SMV—8, nuo 1985 metų Žirnova —SMV—13 GTS vyresnioji inžinierė.

Paskutiniu laiku inžinieriaus profesija vėl atsikovojo ankstesnę pagarbą. Juo, visų pirma, turi būti išpruseęs specialistas, ne tik vykdytojas, bet ir kūrybinga, galvojanti savarankiška asmenybė.

Zoja Vasiljevna atlieka savo pareigas sąžiningai, netausodama savo laisvalaikio, jeigu tai liečia gamybinius klausimus. Dažnai į ją kreipiasi patarimo jauni kolegos — ji niekada neatsisako padėti, stengiasi perduoti jiems savo daugiamečio darbo patirtį.

Nelieka Žirnova ir kolektyvo visuomeninės veiklos nuošaly. Ji vadovauja vietinio profsąjungos komiteto vaikų komisijai, VSV knygos mylėtojų draugijos pirminei kuopelei.

—Visų mūsų darbo sėkmė labai priklauso nuo kiekvieno darbuotojo profesinio paruošimo, užsispyrimo ir ryžto, siekiant numatyto tikslo, — tokia Zojos Vasiljevnos nuomonė.

A. ANDREJENKO,
SMV—13 KS inžinierė

Nuotraukoje: Z. Žirnova
R. Galkaus nuotr.

Taip jau ne vienus metus dirba dažytojų—tinkuotojų moterų brigada, kuriai vadovauja Aleksandra Georgijevna Chaustova. Apie statybininkų-apdailininkų darbą kalbėta pakankamai daug, bet kiekvieną kartą, kai kalbiesi su jais, atsiskleidžia vis kažkas naujo. Ir stebiesi, kaip profesiją, atrodytų, pačią paprasčiausią, niekuo įpatingai nepatrauklią, žmonės, dirbantys iš pašaukimo, mato lyg ir kitomis akimis.

Aleksandra Georgijevna sako, kad tokiame darbe lieka tik tie, kas jį myli. Merginos jos brigadoje lyg parinktos. Jaunos, mėgstančios pasiginčyti, su charakteriu. Branduolys — Birutė Petrauskaitė, Česlova Nikiforova, Valia Ryžkova ir pati brigadininkė — štai jau ketvirti metai, nuo brigados įkūrimo dienos, kartu. Vykdo užduotis ir jaunos, atėjusios ne taip seniai. Ir dar kaip vykdo! Danguolė Gumbrytė, pavyzdžiui, dar neseniai buvo mokine, o jau laiko ezaminus ketvirtai kategorijai. Šią kategoriją brigadoje turi tik du žmonės — Nikiforova ir Chaustova.

Valia Tepliakova ir Ira Radionova, jaunos specialistės, atvažiavo į Sniečkų, baigusios technikumą— ir iš karto tapo darbininkėmis. Tepliakova neseniai buvo Obninske, brigadininkų kursuose, įsisavinti naujausius darbo metodus. Bet, kaip galvoja jų meistrė Jekaterina Aleksandrovna Kuklina, padirbėti dažytoja, įgauti statybinės profesijos įgūdžių nekenkia būsimiems ITD.

Visa Jekaterinos Aleksandrovnos darbo biografija susijusi su statyba. Šitai ne taip jau paprasta— ir todėl, kad darbas ne iš lengvųjų, ir todėl, kad augina penketą vaikų. Ir vis tik, kitos profesijos sau ji neįsivaizduoja. Jau dvylikti metai šiame bare. Su brigada jai lengva. Išdirbio normas viršija pusantro karto, atliktų darbų kokybė tik gera. Ne veltui 65a gyvenamą namą, po Valstybinės komisijos, brigada pridavė dviejų dienų laikotarpyje.

Jeigu darbas gerai organizuotas, per dieną merginos apklijuoja sienų apmušalais vieną aukštą. Ketvirtame ketvirtyje atidavė eksploatacijon 65a, 65v gyvenamuosius namus, VTN, past. 103. Padėjo klijuoti apmušalus jaunimo namo butuose (iš 27 — 11 aukštų), kurio naujakuriu, beje, bus ir jų brigados narė Valia Ryžkova.

Sausio mėnesį Aleksandros Chaustovos brigada pradėjo dirbti trečiame mikrorajone, 68-e name, o jau vasario mėnesiui buvo paskirta darbo komisija. Darbas „tik rūksta“ meistrių rankose. Su džiaugsmu jos palieka naujus butus būsimiems gyventojams.

Iš tiesų, fizinio darbo dėka jos tampa ištvermingomis ir užsispyrusiomis, bet reikia juk ir grynai moteriškos kantrybės, sąmoningumo, nuovokos. O jų brigadininkė griežta, reikli ir tuo pat metu linksma, judri. Žinoma, jaunimui reikia daugiau dėmesio, bet Aleksandrai Georgijevnai patinka būti greta jų, jos randa bendrą kalbą.

Daugiau nei dvidešimt metų dirba statyboje Chaustova. Atvažiavo iš Ust—Kamenagorsko. Tik pusę metų tepadirbo dažytoja, paskui ėmėsi vadovauti brigadai. Ir laikas parodė, kad ne veltui: jos brigada tapo viena geriausių statyboje.

Aleksandra Georgijevna vertina tokius moters bruožus, kaip mokėjimą pamiršti nuoskaudas, atleisti, nuolankumą. Mano, kad nežiūrint, kas tavo sieloje, reikia mokėti sukurti gerą nuotaiką—nuo to aplinkiniams tampa šilčiau.

O. DOCENKO

Nuotraukoje: A. G. Chaustovos dažytojų—tinkuotojų brigada. Brigadininkė — trečia iš kairės.
R. GALKAUS nuotr.

KOVO 8-OSIOS PROGA!

Prieššventinėmis ir šventinėmis dienomis darbo kolektyvuose vyks vakarai, kurių dėmesio centre bus moteris.

Kovo 5 dieną statybininkų klube įvyks moterų—Didžiojo Tėvynės karo ir darbo veteranių, partijos ir komjaunimo veteranių susitikimas.

Kovo 6 dieną statybininkų klubas pakvies į šventinį vakarą Vakarų statybos valdybos, Ignalinos AE, miesto organizacijų kolektyvų moteris.

Klube „Orbita“ kovo 6 ir 7 dienomis vyks meno darbų paroda—pardavimas, kurioje dalyvaus visi, kas galės pasiūlyti megztus gaminius, siuvinius, medžio raižinius ir keramikos dirbinius, tapybos kūrinius.

VILTĮ TEIKIA MEISTRŲ PATIRTIS

Apie 20 milijonų rublių per metus įsisavinama Sniečkaus statybose. Didesnė šių lėšų dalis panaudojama socialinės, kultūrinės ir buitinės paskirties objektų statybai. Ir vis tik, mums dar trūksta parduotuvių ir kavinių, eilė vietoms vaikų lopšeliuose-darželiuose praktiškai nemažėja, didelė dalis mokinių mokosi dviem pamainom, buitinio aptarnavimo tarnybos patenkina tik pačius minimalius miesto gyventojų poreikius, mums reikia Kultūros rūmų ir pionierių namų...

Ir tuo pačiu, dabartiniu metu, daug mūsų mieste „nebaigtų statybų“: pagrindinis ligoninės korpusas, duonos kombinatas, viešbutis, VSV administracinis korpusas, didžiulis prekybos centras su valgykla ir kiti objektai, be to, teks atlikti nemažą darbų apimtį gyvenamo fondo statyboje. Žymiu stabdžiu, įvedant gyvenimiškai būtinus miestui objektus, tapo didžiulis apdailininkų, pagrinde—tinkuotojų, trūkumus.

Atrodo, visai ne vietoje tokio pobūdžio medžiaga šventiniame numeryje, puslapyje šalia mielų, besišypsančių moterų veidų. Bet būtent į jas, mūsų moteris šiandien visas viltis deda statybos vadovybė ir visuomeninės organizacijos. Pasitikima jų sąmoningumu, pasiruošimu suteikti sunkiu statybai laikotarpiu labai reikalingą, būtiną pagalbą. Ypač tai pasakytina apie buvusias dažytojas—tinkuotojas, kurių dauguma dabar pluša kitose darbo vietose.

Pirmieji pavyzdžiai jau yra. Įžymi Nadeždos Vasiljevnos tinkuotojų brigada pasipildė darbininkėmis — atėjo keturios moterys. Ne naujokės apdailos darbe. Visos keturios anksčiau dirbo tinkuotojomis bei dažytojomis ir štai dabar nusprendė kuriam — tai laikui grįžti į ankstesnį darbą. Tai Kazimira Stiklinskienė, Valentina Kolendiasova, Nadežda Michailova, Donata Prilipuchova. Visos jos jau įsijungė į darbą pagrindiniame ligoninės korpuse.

SMV—5 kuriamas dar vienas visiškai naujas kolektyvas — tinkuotojų brigada, kuriai vadovauti ėmėsi Michailas Fedcrovičius Gluščenka. Jis, ketvirtos kategorijos akmens apdirbėjas—granitininkas, imasi kurti brigadą, suprasdamas, kaip mes įpratome sakyti, gamybinį būtinumą. O į brigados sudėtį įeis taip pat buvę tinkuotojai, kurie dabar dirba plytelių klojėjais, dažytojais, kituose darbuose. Jų jau laukia darbas — pirties—sveikatingumo korpusas.

Žodžiu, buvusių tinkuotojų—dažytojų grįžimas prie buvusios profesijos, tegul net metams—dviem, o sveikintinas ir toks variantas, labai svarbus reikalas. Ir čia, matyt, statybos administracija ir profsąjungos komitetas suras galimybes paskatinti šių darbuotojų sąmoningumą, na bent jau išskiriant vietas vaikų ikimokyklinėse įstaigose, kelialapius sanatoriniam—kurortiniam gydymui, laikiną gyvenamą plotą, teikiant kitas lengvatas.

Taip, kad lyg ir ne visai šventinė tema, bet ji susijusi su moterimis — darbininkėmis. Tai ant jų mažų, bet stiprių, švelnių, bet tvirtų rankų laikosi gyvenimas, namai, vaikai, grožis, ateitis.

A. POLETAJEVA

„Geras ir reikalingas žmogus...“

Baigiasi darbo diena ir linksmu šurmuliu atgyja visi devyni bendrabučio Nr. 13 aukštai. Vienas po kito įsižiebia langai, iš virtuvių pasklinda apetitą žadinantys kvapai. Seimininkės grįžo namo. Ir nesvarbu, kad šie namai laikini, bendri, kiekvienai norisi įnešti į juos dalelytę namų šilumos. Dėl švaros priminti čia netenka, juk bendrabutyje gyvena tik merginos.

— Mūsų merginos — visų darbų meistrės, — sako bendrabučio auklėtoja Tatjana Eduardovna Lavrenova. — Galia Smolkovskaja nuostabiai piešia, Marina Litviniuk dainuoja, Nataša Besedina groja fortepijonu. Suorganizuoti įdomų renginį visuomet padės Gulia Imamova ir Nataša Solomaniuk, o jo estetiniu apiforminimu pasirūpins Ira Savina.

O kiek mes turime nuostabių kulinarių, rankdarbių meistrių! Apie kiekvieną merginą galima papasakoti ypatingai, kiekviena kažkuo įdomi, gabi, nors apie savo gabumus kartais ji ir pati nežino. Kolektyvas padeda tokioms „atsiskleisti“, parodyti save.

Labai šiltai pasakoja Tatjana Eduardovna apie savo merginas. Žodis „auklėtoja“ ne visai tiksliai atskleidžia jos darbo esmę. Juk dauguma merginų, gyvenančių čia, turi spec. vidurinį ir aukštąjį išsilavinimą, kai kurios iš jų gamyboje pačios yra globotojos. Tiksliau būtų pasakyti „organizatorė“, o pačios merginos atsiliepė apie ją: paprasčiausiai geras, jautrus ir reikalingas žmogus, kuris neperša savo renginių plano, neauklėja įkyriais pamokymais, o padeda pasireikšti jaunimo iniciatyvai, nukreipia ją reikiama vaga.

T. Lavrenova dirba kartu su antrąja auklėtoja V. Nemirskaja ir bendrabučio vedėja N. Kipelova. Nemažai įdomaus su jų pagalba įvykę bendrabutyje.

Jau tapo tradiciniais šventiniai vakarai, vienam iš jų buvo paruoštos nuostabios naujametinės kompozicijos ir organizuotas konkursas. Pagal nuopelnus griežta komisija įvertino Svetlanos Skačkovos darbą „Žiemos fantazija“ ir Irinos Savinos kompoziciją „Miško nuotaka“.

Linksmai ir įdomiai vyksta konkursas „Na, merginos“, kurio dalyvės demonstruoja lakią fantaziją ir išradingumą.

Vakarais bendrabutyje organizuoti sukirpimo ir siuvimo būrelio užsiėmimai, o Lilia Kekuševa visas norinčias kviečia į ritminę gimnastiką.

Auklėtojos, kartu su bendrabučio taryba, kuriai vadovauja Valentina Gordienko, aktyviai ieško naujų laisvalaikio praleidimo formų. Paskutiniu laiku labai populiarūs tapo disputai įvairiomis temomis, kurių dalyviai atvirai išsako savo samprotavimus ir požiūrius. Cia keliami klausimai, susiję su persitvarkymu ir ūkiskaita, aptariami kino filmai ir knygos, gvildenamos dorovės problemos.

—Klausais karštų, nuoširdžių pasisakymų, — tęsia pasakojimą apie bendrabučio merginas Tatjana Eduardovna Lavrenova,— ir kartu su jomis džiaugiesi plataus, viešo visų sudėtingų klausimų aptarimo galimybėmis.

Norint vesti tokį disputą, reikalinga nemaža žinių atsarga. Tatjana Eduardovna baigusi Maskvos kultūros institutą. Ji stengiasi žinoti visas literatūrines naujienas, įdėmiai seka kino premjeras.

Suprasti ir žinoti jaunimo problemas jai padeda dukra, dešimtokė Regina.

Sukaupta bendravimo su žmonėmis patirtis pravertė Tatjanai Eduardovnai ir visuomeniniame darbe: ji vietinio KUS komiteto pirmininkė.

Bendrabutyje įsižiebia langai, merginos grįžta iš darbo, o Tatjanai Eduardovnai darbo diena pačiame įkarštyje.

L. GARMAŠOVA.

Nuotraukoje: bendrabučio Nr. 13 auklėtoja T. Lavrenova.

R. GALKAUS nuotr.

Žmonių džiaugsmui

Tiek nedaug, tik pusantrų metų dirba konditeriu šeštoje valgykloje Tatjana Igiševa. Bet jau ir per šį laikotarpį sugebėjo pasiekti aukšto meistriškumo ir ne kartą pradžiuginti Sniečkaus gyventojus savo menu. Juk pagaminti su meile ir išmone, skoningai apiforminti konditeriniai gaminiai —tai meno kūriniai miniatiūroje.

Ant šventinių stalų neretai galima pamatyti įvairius kepinius, pagamintus jos rankomis. Ir kolektyve vertina jos sąžiningą darbą, uolumą, fantaziją.

Po Obninsko PTM grįžo dirbti Tania į gimtąjį miestą. Jau praėjusių metų vasarą dalyvavo konkurse „Geriausia pagal profesiją“, kur užėmė antrą vietą. Ji stengiasi sužinoti bent kokių naujų, įdomių receptų ir būtinai pabandyti iškepti, panaudoti juos savo praktikoj.

Pasirinkti profesiją, turbūt, padėjo jai mama — taip pat visuomeninio maitinimo darbuotoja. Dar tada, kai ji dirbo statybininkų gyvenvietės valgykloje, Tania dažnokai ateidavo pažiūrėti, kaip konditeriai ruošia apetitą žadinančius pyragaičius, tortus.

Tanios Igiševos interesų ratas nesiriboja vien tik konditerine veikla. Jai patinka ir kiti, grynai moteriški užsiėmimai: mėgsta siūti, megzti.

Šiais metais žada stoti į prekybos technikumą. Žmogus gyvena,

patenkintas savo dalia, nešdamas kitiems žmonėms džiaugsmą ir naudą.

L. BLINOVA
DAS komjaunimo organizacijos sekretorė.
Nuotraukoje: konditerė T. Igiševa.
R. GALKAUS nuotr.

IŠMOKO SIŪTI

Vasario mėnesį jaunimo klube buvo laikomi pirmieji išleidžiamieji sukirpimo—siuvimo kursų egzaminai. Devynis mėnesius įvairių profesijų moterys gilinosi į konstravimo, kirpimo, siuvimo technikos paslaptis. Programą įsisavino „labai gerai“ DAS prekių žinovė J. Sedoūsova, SMV—1 vyresnioji inžinierė O. Tkačiova, MTKIMT vyresnioji inžinierė N. Puško, felčerė A. Laktionova ir pediatrė O. Šliakova. Egzaminatorė T. Kačesova ir BGAK sukirpėja I. Peleusova liko patenkintos ir atsakymais, ir gaminiais, sukurtais jų rankomis.

Gerą dovaną moterys paruošė sau Kovo 8-osios proga.

N. PROTASOVA,
jaunimo klubo direktorė

Nieko nekeisčiau

Valentina Anatoljevna Tasminskaja — įdomus žmogus. MSV—21 dirba nuo jos įkūrimo dienos, o mes šiais metais švenčiame mūsų valdybos dešimtmetį. Tie, kurie ne pirmą dieną dirba mūsų įmonėje, seniai, gerai pažįsta ir gerbia Valentiną Anatoljevną. Todėl, kad ji visada suranda laiko pagalvoti apie kitus žmones, stengiasi visiems daryti gera. Sunku keletu žodžių papasakoti apie žmogų, todėl, pasinaudodami prieššventine aplinka, mes paprašėme Valentiną Tasminskają atsakyti į keletą klausimų.

—Valentina Anatoljevna, papasakokite, iš kur jūs kilusi?

— Gimiau Šaturoje, toje pačioje, kurioje pradėtas GOELRO plano įgyvendinimas. Baigiau energetikos technikumą, po to — Kaširskaja ir Šaturskaja HES, SEC—8 Maskvoje, Kursko AE ir, pagaliau, Ignalinos AE. Dirbau antrinės grandinės elektromontuotoja, brigadininke, dabar — valdybos darbo apsaugos tarnybos inspektore.

—O vaikystėje kuo jūs svajojote tapti?

—Mokytoja. Šitai turbūt persidavė iš mamos. Ji buvo mokytoja. Visada rami, pastovaus charakterio, reikli.

—Jūs dirbate profsąjungos komiteto pirmininko pavaduotoja, vadovaujate moterų tarybos darbui ir dar, mes žinome, surandate laiko choro repeticijoms. Kokias dainas mėgstate?

—Įvairias: lyrines, liaudies, apie Tėvynę.

—Jūs esate patenkinta savo gyvenimu? Jeigu galėtumėte kažką jame pakeisti, ką jūs keistumėte?

—Aš patenkinta savo dalia. Ką pakeisčiau?— Baigčiau energetikos institutą.

—O kas jums nepatinka mūsų gyvenvietėje?

—Mes jaučiame nuolatinį deficitą: apavo, baldų; mažai gerų prekių. Noriu, kad nepaliktų žmonių be darbo. Man nepatinka, kad perėjimo prie naujos ūkininkavimo sistemos rezultate daug moterų liko be darbo. Sveikinu viešumą. Daugiau ėmėme kalbėti apie trūkumus, bet ne visi skuba juos naikinti.

—Jūs, žinoma, žinote apie Michailo Sergejevičiaus Gorbačiovo pareiškimą dėl Afganistano. Ką jūs apie tai galvojate?

—Nuostabu! Kiek motinų nustos lieti ašaras. Šiuo klausimu aš visiškai pritariu mūsų partijai ir vyriausybei!

—Kas jums svarbiausia gyvenime?

—Mano vaikai.

—Ką jūs labiausiai vertinate vyre?

—Darbštumą, gerumą, švelnumą, dėmesį, atidumą. Gerai, jeigu yra galimybė šį sąrašą tęsti.

—Ko jūs palinkėtumėte Kovo 8-osios proga visoms mūsų gyvenvietės moterims?

—Taikos, sveikatos jų vaikams, visiems jų artimiesiems, ir žinoma, pačioms moterims. Ir meilės. Kaipgi be meilės?

—O vyrams?

—Kad mylėtų savo žmonas. Būtų dėmesingi joms ir vaikams.

S. PROCHORENKA,
„Energetiko“ neetat. korespondentas
Nuotraukoje: V. Tasminskaja.

R. GALKAUS nuotr.

REDAKCIJOS ADRESAS: 234761, Lietuvos TSR, Ignalinos rajonas, Sniečkus, Vakarų statybos valdyba; tel. 26128, 26971. ● Redaktorė A. Poletajeva. Laikraštis išeina lietuvių ir rusų kalbomis trečiadieniais.

Iškilnoji spauda. Formatas A-3. 0,25 spaudos lanko. Tiražas 300. Užsakymo Nr. 686. Rinko ir spaudė Utenos spaustuvė. Utena, Komjaunimo 33, telefonas 54787, ind. 67311.

Энергетик. Орган парткома, объединенного построечного комитета профсоюза № 150, комитета комсомола и администрации Западного управления строительства. Редактор А. Полетаева. Снечкус. На литовском языке.